

Formelle Spørgsmaal.

1. Ved Ansættelsen af en Landssthingssecretair har ene Formanden at indstille den, som efter hans Overbevisning bør foretrakkes, og Thingets Sag er det da enten at vedtage eller forkaste denne Indstilling. Som Følge heraf anseer Formanden sig uberettiget til at nævne de andre Ansøgere, ligesom heller ikke nogen Censurering i Salen af Ansøgningerne er tilstedelig eller passende; see Sp. 16—17, 50.

2. Et Lovforslag om Grundlovsforandringer sendes ikke til Statsraadet, efterat være vedtaget i een Sæssion af Rigsdagens tvende Afdelinger, men først efterat det i næste ordentlige Sæssion er vedtaget af dem i uforandret Skikkelse, see Sp. 23—24.

3. En Adresse, hvis Oplæsning Thinget har tilladt, maa ikke motiveres, see Sp. 38.

4. Naar et Lovforslag ikke indeholder Paragraffer, antages Afstemningen over dets Indhold ved 2den Behandling at kunne forenes med Afstemningen over dets Overgang til 3die Behandling, see Sp. 53, 167—168, 170, 171, 187, 526, 548, 611, 1032.

5. Hvad en enkelt Landssthingsmand anfører for et Forslag, kan ikke berettiget ansees for nogen Motivering af den stedfindende Afstemning, der overhovedet ligger udenfor alle andre Motiver end dem, som enhver Landssthingsmand i Afstemnings-Dieblivet har i det foreliggende Tilfælde, see Sp. 55.

6. Det er en Selsølgelse, at de Medlemmer, som Landsthinget, i Genhold til sin Ret til selv at indrette sin Forretningsorden, vedtager, ikke maae stride imod Grundloven, og altsaa heller ikke i nogen Henseende kunne blive til Hinder for Regjeringen i at benytte den samme efter Grundloven tilkommende Ret, see Sp. 60.

7. Optagelsen i Landsthingets Forretningsorden af et Forslag, der egentlig først faaer sin definitive Virkning ved ogsaa at vedtages af Folkethinget, er afhængig af denne Vedtagelse, og Afstemning over et saadant Forslag finder derfor Sted med en sliq Reservation, see Sp. 63; jfr. Sp. 1152, 1326.

8. Naar et Udvalgs Betænkning er omdelt imellem Medlemmerne, blive de regulativmæssige Frister at regne fra den Tid, Omdelingen har fundet Sted, see Sp. 80.

9. Et Medlem er berettiget til at frastige sig et paa ham kaldet Valg til Medlem af et Udvalg, og som Følge heraf ogsaa til at erklære, at han ikke længere kan vedblive at deeltage i et saadant, see Sp. 86, 87.

10. Extraordinair Forlængelse af Thingets Embedsmænds Functionstid paa Grund af at denne vilde udløbe paa en Tid, da intet Møde kunde afholdes, see Sp. 93, 95—96.

11. Naar der under en Sags Behandling fremsættes et Dussé om Udvalgs Nedsættelse, uden at det tillige gaaer ud paa, at Behandlingen skal udsættes, til Udvalgets Betænkning er afgiven, maa Discussionen om Nedsættelsen af Udvalg udsættes, til Behandlingen er endt, see Sp. 148, 651, 1161.

12. Hvad der af Thinget er vedtaget i en Sag, som staaer i Forbindelse med en anden, maa yttre sin Virkning paa denne, saa at Gindringsforslag, som Antagelsen af en tidligere Sag maatte medføre, maa fremkomme uden Hensyn til, om man har Visshed om, at den tidligere Sag endelig vil blive vedtagen i samme Form, see Sp. 149.

13. Et Foredrag, der angaaer Principerne i et Lovforslag, bør ved anden Behandling ikke komme frem, førend Paragrafbehandlingen er sluttet, og der da bliver Spørgsmaal om Sagens Overgang til 3die Behandling, see Sp. 206—207.

14. Valg af Medlemmer til et Udvalg finder ikke Sted i samme Møde, hvori det er vedtaget, at Udvalget skal nedsættes, naar blot eet Medlem yttreer sig derimod som uforberedt til Valget, see Sp. 239, jfr. Sp. 959.

15. De for Afgjørelsen af Statsrevisionens Indstillinger vedtagne Medlemmer ere ikke til Hinder for under første Behandling af denne Sag at omhandle, hvad der ellers henhører saavel under første som anden Behandling, see Sp. 252.

16. Et Lovudkast angaaende Meddelelse af Indfødsret til flere forskellige Personer er egentlig at betragte som indeholdende ligesaa mange Forslag som Personer, men naar der ikke gjøres Paastand paa særskilt Afstemning for enkelte af disse Personers Vedkommende, kan dog een samlet Forhandling og Afstemning over hele Lovudkastet finde Sted, see Sp. 609—610.

17. Naar i Finansloven eller Tillægsbevillingslove Paragrafernes Hovedsum bevilges, antages derved ogsaa Specialsummerne, som danne Hovedsummen, bevilgede, forsaavidt der ikke af noget Medlem